

dat til at træffe bindende Afgørelser i denne Sag, og jeg skulde tro, at den ærede Ordfører er vidende om, at det ikke er Tilfældet.

Det konservative Folkepartis Hovedbetingelse, sagde den ærede Ordfører, for overhovedet at gaa til en Forhandling om denne Sag er, at Danmarks Rige ikke opløses. Jeg kan forsikre den ærede Ordfører om, at det er en Betingelse, som alle Danske er enige om at stille, men netop derfor har vi ikke ment det ønskeligt indenfor det nedsatte Udvalg at søge fastsat ganske bestemte Grænser, udenfor hvilke man i Forhandlingerne overhovedet ikke maatte komme. Vi har ikke ment, det var fremmede for det Formaal, som skulde søges naaet her, at fastsætte saadanne Grænser paa den skarpe Maade, som det ærede Mindretal har ønsket. Men naar den ærede Ordfører erklærer, at selv om en Realunion som den, den ærede Ordfører ved, at Flertallet indenfor Udvalget vil kunne gaa med til som Resultat af disse Forhandlinger, muligt var forsvarlig 1908, kan den ikke siges at være forsvarlig i 1918, kan jeg ikke følge ham. Jeg ser ikke, at han har begrundet denne Betragtning, og jeg ser navnlig ikke, at det af hans Udvikling fremgaar, at man skulde kunne foretrække Bevarelsen af den Tilstand, der nu gennem Aar har hersket mellem Danmark og Island, og den i Henseende til det statsretlige Forhold spændte Tilstand, hvori de to Landes politiske Myndigheder har staaet overfor hinanden. Jeg kan meget vel give den ærede Ordfører Ret i, at de danske Kommissionsmedlemmers Indrømmelser i 1908 utvivlsomt blev givet i Forventning om Altingets Tilslutning, og at man muligvis, hvis man ikke havde næret en saadan Forventning, ikke vilde være gaaet saa vidt, som man gjorde. Man gav jo ogsaa Udtryk for, at der ikke deri fra dansk Side laa nogen ubetinget Tiltrædelse af den islandske Opfattelse. Derfor har man ogsaa under de Forhandlinger, der senere har fundet Sted, ikke følt sig ubetinget bundet af de Indrømmelser, som man gjorde Tilbud om i Kommissionsbetænkningen. Men den ærede Mindretalsordfører ved meget vel, at der er ingen Vej til at lukke af for Forhandlingerne paa dette Grundlag. De har lige siden da været førte og vilde ganske sikkert, hvis det ærede Mindretal fik sin Indstilling vedtaget her i dette Ting, og — saa fortsættes i den kommende Tid, saa en Forhandling om Spørgsmaalet i dets Helhed er uundgaelig. Og jeg deler ganske den højtærede fungerende Statsministers Opfattelse, at denne uundgaelige Forhandling bør optages nu, fordi der muligvis kunde

være noget at tabe ved at vente og paa den anden Side dog er et Haab om, at adskilligt kan naas ved nu at tage Forhandlingerne op. Jeg nærer da ogsaa det Haab og den Forventning, at det ærede konservative Mindretal, som nu ved Forhandlingernes Begyndelse ønsker at stille sig udenfor, maa finde Vej ind i dette Arbejde, til en Medvirkning til at opnaa et gunstigt Enderesultat. Det finder jeg ikke kan siges at være udelukket ved Partiets Holdning paa nærværende Tidspunkt.

Det ærede Mindretals Ordfører vil hævde, at Sagen paa ingen Maade er tilstrækkelig opklaret her i Danmark. Jeg skønner ikke rettere, end at det dog er en Sag, der har staaet paa Offentlighedens Dagsorden herhjemme igennem Aartier, som er gjort til Genstand for en Mængde Pressekommentarer, og som derfor ganske sikkert alle de herhjemme, som interesserer sig for det islandske Folks Forbindelse med Danmark, har haft rig Lejlighed til at sætte sig ind i, og som jeg ogsaa skulde tro, Medlemmerne af den høje Rigsdag kender til i et saadant Omfang, at de har været i Stand til at danne sig en selvstændig Mening om Spørgsmaalet.

Jeg skal i øvrigt ikke følge den ærede Ordfører for Mindretallet ind i en Debat om Enkeltheder. Jeg tror slet ikke, at det frugter at fremdrage saadanne. Jeg tror ikke, det vil være fremmede for Formaalet med de Forhandlinger, der nu skal indledes, og jeg har i øvrigt ogsaa haft Indtrykket af, at det ikke var Hensigten fra nogen Side, heller ikke fra Mindretallets Side, at gaa ind i en Debat om saadanne Enkeltheder ved denne Lejlighed. Jeg kan forsikre det konservative Folkeparti og den ærede Ordfører for dette Parti om, at lige saa dyb Interesse, som Partiet nærer for at bevare Island i nøje Tilslutning til Danmark og det fælles nordiske Samarbejde, lige saa dyb Interesse nærer de andre Partier og i alt Fald ganske afgjort disses Repræsentanter her i den høje Rigsdag for at bevare Samlivet mellem de to Folk som Led i et fælles nordisk Samarbejde. Men netop derfor gaar vi til disse Forhandlinger, og netop derfor mener vi, at visse Formalia, som ikke maatte være af den Beskaffenhed, man kunde ønske, ikke bør være en afgørende Hindring for, at man giver sin Billigelse til, at disse Forhandlinger indledes.

Jeg tillader mig derfor paa ny at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Flertallets Indstilling. Jeg tror, at man bedst derved fremmer det, som er Endemaalet, og Opfyldelsen af det Ønske, som